

שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ב סימן קכח ד"ה אבל מסתבר

נאמנות מוהל האומר שמל גוי לשם גרות בנוכחות בית דין.

אבל מסתבר שהמוהל לא יהיה נאמן לבדו, שע"א אינו נאמן להכשיר את מי שידוע לנכרי לומר שנתגייר וממילא אין להאמינו גם על מה שנימול לשם גרות כיון שע"פ עדותו רוצה שנכשירהו בטבילה לבד מה שלא היה נכשר בלא עדותו שנמצא שיוכשר ע"פ ע"א. ויותר מזה מצינו בפר"ח יו"ד סימן קי"ט סעיף ז' שאף להעיד על אחד דנאמן על המעשרות לא מהימן ע"א משום דלהעיד על איש שהוא נאמן חד לא מהימן בהא דזה עדות גמורה עיי"ש אף שהוא רק מדרבנן דמדאורייתא הא בלא עדותו נאמן דרוב ע"ה מעשרין הן, ומהרי"ט אלגזי בכורות דף ל' אות ל"ב בד"ה והנה הראב"ד הביא כן גם ממחנה אפרים והוא עצמו מסיק כן, ועיין בספרי אגרות משה חלק יו"ד ר"ס ס"ב שכתבתי שאפשר שגם הר"ש מודה היכא שתכלית העדות הוא על האיש שחד לא מהימן, וכ"ש הכא שהוא על דאורייתא דהרי ברור שהיה נכרי שאין להאמין לעד אחד.